

tor kunde benytte til sin Forbrings Fyldestgjælfelse; han nævnte saaledes, at der kunde tilflyde ham en Arv, han kunde faae et Embede, han kunde, dersom han var Handelsmand, være heldig i sine Forretninger, han kunde vinde i Lotteriet, han kunde gifte sig Penge til osv. Ja, det er rigtigt, Alt dette kan indtræffe, men troer da den ærede Taler, at den Fallent, der er en ærlig Mand — om Andre er der ikke Tale i dette Forslag — og der stiller Ganteler, som flere Talere, navnlig den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage), have været enige i at falde for strenge, ja, alfor strenge, og som ogsaa jeg kunde ønske meget modificerede, hvis det var muligt, vilde krumpe sig ved at efterbetale? Det troer jeg virkelig ikke, ligesaa lidt som jeg troer, at det ofte vilde indtræffe, hvad den ærede Taler yttrede, at Bestemmelsen i den omtalte Paragraph vilde komme Folk tilgode, som ikke forstjente det. Alt kan eluderes, og jeg nægter heller ikke Muligheden af, at dette kan ske her; men naar den ærede Taler har søgt at reducere de Ganteler, der ere opstillede i Paragraphen, til Intet, saa maa jeg dog bemærke, at det forekommer mig, at der er opstillet saamange Betingelser for, at en Mand skal kunne erholde den Kjendelse, der er bragt i Forslag, at det vistnok neppe er tænkeligt, at Bestemmelsen endda skulde komme en total Uværdig tilgode. Naar Voet var under Behandling af Commissairer, har den ærede Taler kaldt det besynderligt, at disse ikke skulde kunne afgive Kjendelsen; men jeg troer dog ikke, det er saa ganske besynderligt. Jeg mener, at Udvalget har tænkt, at Kjendelsen vilde kunne forudsættes at blive affagt med mere Sagkundskab af den ordinære Ret end af Commissairerne, der undertiden ikke ere Jurister, og desuden var det vel ogsaa rimeligt, at Kjendelsen, netop naar den blev affagt af Commissairer, suarere kunde blive appelleret, altsaa lige til Høiestret, hvilket baade vilde forstærke Spørgsmaalets Afgjørelse og tillige være bekvæmligt. Blandt de Skyggesider, den ærede Taler sandt ved Redactionen, og maaskee ogsaa ved Realiteten af Paragraphen, nævnte han ogsaa, at det var vanskeligt at opgjøre Balancen, idet han mente, at ikke

alle Kjøbmænd brugte en saadan Bogføring, at en saadan Balance derefter kunde opgjøres; dette vil jeg ikke nægte, men træffer det, at en Mand ikke holder et saadant Bogholderi, og heller ikke paa anden Maade for Skifteretten og Voets Vedkommende kan lægge sin Balance klart for Dagen, saa kan han jo heller ikke vente at nyde Godt af denne Bestemmelse. Jeg troer forøvrigt, at Kjøbmændene nuomstunder i Reglen ville kunne opgjøre en paalidelig Balance, om de just ikke foretrak italiensk Bogholderi. Endelig nævnte den ærede Taler en heel Deel Spørgsmaal, der kunde opstaae, f. Ex., hvorledes en Creditor, der, medens Voet stod under Behandling, havde en Sag svævende for Retten, og erhvervede Dom derfor, skulde komme til sin Ret o. s. v., ja, saa forudsætter jeg, at han kom i samme Tilfælde som andre Creditorer; han maatte vente indtil Voets Opgjørelse og derefter stilles lige med de øvrige Fordringer af samme Art. Der var en Uttring, som kaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage), som jeg ikke ret forstod. Han mente, at Ordforeren ikke havde forstaaet ham med Hensyn til hvad han havde ytret om Creditorernes Indflydelse paa Kjendelsen, men i det Tilfælde, at der affiges Kjendelse, maa denne jo have den Betydning, som indeholdes i Forslaget, og altsaa være det Afgjørende, og deri troer jeg ogsaa den ærede Ordfører har Ret.

Alberti: Det er noget vanskeligt at danne sig et Billede af de angerløse Fallenter, som Udvalgets Fleertal vil indføre, men naar man tager det Billede, som den sidste ærede Taler udfastede af en saadan angerløs Fallent, saa troer jeg ikke, at Billedet svarer til det Omrids, der findes i Fleertallets Forslag. Den ærede Taler fremskildte en angerløs Fallent som en uhyre uhykkelig Stabning, fra hvem man havde taget Alt, og som man desuden vilde tvinge til at betale. Det var det Billede, han udfastede mod min ærede Sidesmand (L. G. Larsen); men den ærede Taler glemmer, at der ikke i hans Forslag staaer Noget om, at den angerløse Fallent skulde være ude af Stand til at betale. Det Urimelige